

Lean Six Sigma Green belt -koulutus

Istanbul, 8.-14.3.2018

Henri Hassinen

Antti Leppänen

Roosa Huotari

Shah Malik

Emme olleet aikaisemmin osallistuneet ESTIEMin järjestämiin tapahtumiin / kursseille. Lean Six Sigma – kurssi Istanbulissa vaikutti kuitenkin erittäin kohtuuhintaiselta ja hyödylliseltä kurssilta sisältönsä vuoksi. Matka meidän neljän kurssitoverin kanssa alkoi 8.4. lennolla Helsingistä Istanbuliin, Ataturkin lentokentälle. Kentältä kuljetus tapaamispaikalle kesti lähes kaksi tuntia iltaruuhkan takia. Lisäjännitystä matkaan toi moottoritien viisikaistainen tie, jossa suhaili monestikin kahdeksankin autoa rinnakkain. Hiljaisen Lappeenrannan jälkeen ensimmäinen huomio Istanbulista olikin jatkuva ruuhka ja ihmispaljous.

Pitkän matkanteon jälkeen pääsimme onneksi syömään kebabia ja tapaamaan muut kurssilaiset paikalliseen kuppilaan.

Koulutus

Tiivistahtinen koulutus alkoi 9.4. Koulutukseen oli pitänyt valmistautua jo etukäteen opiskelemalla useampi tunti kurssimateriaalia ja tekemällä pieni koe. Paikan päällä koulutuspäivät olivat pitkiä, noin aamuyhdeksästä iltakuuteen. Kurssi oli jaettu viidelle päivälle, joista neljä ja puoli käytimme Lean Six Sigman DMAIC-mallin opiskeluun, ja loput loppuprojektiin, jossa pääsimme hyödyntämään kaikkia kurssin aikana opittuja taitoja. Kurssin opetus oli monipuolista, vaihdellen ohjaajien pitämien luentojen, ryhmätöiden ja videoluentojen välillä.. Erityisen isot peukut kurssin ohjaajille innostavasta ja selkeästä koulutustavasta, josta meidänkin yliopisto voisi ottaa mallia.

Kurssilla tehtiin kaksi ryhmätystä, joista ensimmäinen käytiin läpi vaihe vaiheelta teorian ja kouluttajien ohjauksen tuella ensimmäisen neljän päivän aikana. Nämä päivät yleensä käynnistyivät parin tunnin teoriaopiskelulla, jonka jälkeen teimme teoriaosuutta soveltavan käytännön vaiheen ryhmätystyönä. Kun tietty teoriaosuus oli käsitelty ja työstetty, keskityttiin taas seuraavaan teoriaosuuteen. Näin kurssiasiat tulivat oikeasti ymmärrettyä, käsiteltyä mielessä ja ne ovat muistissa vielä kurssin jälkeenkin.

Toinen ryhmätystyö, joka suoritettiin viimeisen kahden päivän aikana, oli enempi kurssin yhteenveto, jossa pääsimme soveltamaan oppimaamme tietoa ja taitoja itsenäisemmin. Kurssin lopuksi esitimme työmme ohjaajille ja saimme loppupalautteen ja todistukset. Koulutus istui hyvin tuotantotalouden kurssilla tutuksi tullessiin asioihin ja ajatuksiin, mutta tämä koulutus toi teorian lähemmäs käytäntöä. Olemme varmoja, että tästä tulee olemaan työelämässä vielä paljon hyötyä!

Iltaohjelma ja paikallinen kulttuuri

Perjantaina 9.4 ensimmäisen koulutuspäivän jälkeen kävimme paikallisessa baarissa ja tutustuimme kurssitovereihimme lisää. Kurssilla on osallistujia ympäri Eurooppaa, esimerkiksi Ranskasta, Hollannista, Saksasta, Kroatista, Kreikasta, Puolasta ja tietenkin Turkista. Suomalaisten edustus oli myös kiitettävä, sillä kolmen kurssille osallistuneen LUT-opiskelijan lisäksi kurssin vastuuhenkilö ja yksi kouluttajista ovat Suomesta.

Monille illoille oli kurssijärjestäjän kautta suunniteltua ohjelmaa. Lauantaina kävimme syömässä illalliseksi paikallista döneriä, joka oli varsin erilaista ja mausteisempaa verrattuna paikalliseen suomalaiseen "nahkasalaattiin".

Tämän jälkeen kävimme hoilaamassa karaokea, ei vain yhdessä, vaan kahdessa eri karaokebaarissa. Illan aikana tulivat siis monet turkkilaiset pop-laulut tutuiksi.

Sunnuntaina oli tarkoitus käydä lautta-ajelulla. Henri ja Shah jäivät tästä kyydistä valitettavasti pois, koska vierailivat paikallisessa moskeijassa.

Kaikki pääsivät illan aikana kuitenkin maistelemaan paikallisia herkkuja Mado-kahvilassa, joka tarjoaa laajan valikoiman turkkilaista jäätelöä ja erilaisia leivoksia.

Maanantaina kävimme koko porukalla turkkilaisessa kylvyssä. Kylpylä oli pieni mutta tarjosi kaiken tarvittavan pitkän puurtamisen jälkeiseen rentoutumiseen. Pääsimme muun muassa pesemään itsemme oikeassa turkkilaisessa saunassa ja pulahtamaan pieneen uimaltaaseen. Löytyipä paikallisesta kylpylästä myös suomalainen sauna (kiuas tehty Suomessa) joka oli tietenkin liian kylmä. Onneksi vettä sai heittää kiukaalle vapaasti.

Tiistaina koitti viimeinen ilta kurssiryhmämme kanssa. Illan ja kurssin huipennukseksi järjestettiin ns. International Evening, varsinkin ESTIEM-piireissä legendaariseksi noussut tapahtuma, johon jokainen osallistuja tuo omalle maalleen ominaisia ruokia (ja juomia) muiden maisteltaviksi. Suomesta oli tietenkin tuotu salmiakkia, Fazerin suklaata, ruissipsejä ja erilaisia alkoholijuomia. Erityisen suosittua oli minttuviina, jonka kurssilaiset ryystivät pois kuin janoiset kamelit. Illasta mieleen jäivät erityisesti ranskalaisten tuomat viinit, maksapateet ja juustot. Suureksi suruksemme tapahtumaa isännöineen baarin omistajaa ei ollut täysin informoitu tapahtuman luonteesta. Tämä paljastui viimeistään siinä vaiheessa iltaa, kun alkoholijuomat olivat salaperäisesti hävinneet baarin viemäriin työntekijöiden toimesta.

Matka jatkui paikalliselle yökerholle, jossa tanssimme yön pikkutunneille asti. Meno ei eronnut juurikaan suomalaisista yökerhoista.

Keskiviikkoaamuna heräsimme aikaisin ja kiirehdimme lentokoneeseen. Aikaa ei siis valitettavasti jäänyt enää paikallisten nähtävyyksien katselemiseen. Tuliaiset ehdimme sentään ostaa lentokentältä, mukaan tarttui esimerkiksi turkkilaista kahvia ja teetä. Kaikkien reissaajien mielestä matka ja kurssi olivat hieno kokemus, ja lähtisimme mieluusti muihinkin ESTIEM:in järjestämiin tilaisuuksiin jatkossakin!